

Hlavním předmětem rozboru této práce je román Velký dům (La casa grande) kolumbijského spisovatele Álvara Cepedy Samudia (1926-1972). Vzhledem k autorovu osobnímu literárnímu vývoji se práce krátce věnuje jeho činnosti publicistické a dále jeho povídkovému souboru Všichni jsme byli v očekávání (Todos estamos a la espera). Autor se odvrací od tematiky města, jež je dominantní u jeho povídek, a námět pro svůj román čerpá z rodného kraje a jeho historie. Tématem románu je historická událost masakru stávkujících nádeníků z banánovníkových plantáží. Ta mu posloužila jako pozadí pro ztvárnění individuálního dramatu jedné kolumbijské rodiny, jejíž vnitřní problémy se odrážejí v celé společnosti a nabývá dimenzí univerzálních.

Rozbor románu se soustředí především na výpravný prostor, jednotlivé postavy, jež lze chápat jako archetypy, a koncept času, který svou cykličností vede k opakování omylů a chyb. Fragmentární kompozice románu souvisí s pluralitou vyprávěcích perspektiv a polyfonní vyprávěcí technikou.

Román je třeba chápat i na pozadí kolumbijského politického života, který byl ve své historii definován bipartijním systémem a vzájemná nevráživost stoupenců konzervativní a liberální strany přerostla v polovině minulého století v několikaletý krvavý národní konflikt, jenž byl nazýván obdobím násilí. Z této doby pochází román Velký dům, v němž se bratrovražedný kolumbijský boj stává parabolou příběhu Kaina a Ábela.